

XXXVII. NEMOC EXISTENCIÁLNÍ SCHIZOFRENIE**Písmo svaté:**

Ježíš mluvil k zástupům i ke svým učedníkům: "Na Mojžíšův stolec zasedli učitelé Zákona a farizeové. Dělejte a zachovávejte všechno, co vám řeknou, ale podle jejich skutků nejednejte, neboť mluví, ale nejednají. Svazují těžká a neúnosná břemena a vkládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechtějí dotknout ani prstem. Všechny své skutky dělají jen proto, aby se ukázali před lidmi. Dávají si zhotovovat zvlášť široké modlitební řemínky a zvlášť velké štrapy na šatech, mají rádi čestná místa na hostinách a přední sedadla v synagogách, mají rádi pozdravy na ulicích, a když jim lidé říkají 'mistře'. Vy však si nedávejte říkat 'mistr', jenom jeden je váš Mistr, a vy všichni jste bratři. A nikomu na zemi nedávejte jméno 'otec', jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebi. Ani si nedávejte říkat 'učitel', jenom jeden je váš Učitel - Kristus. Kdo je mezi vámi největší, ať je vašim služebníkem. Kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen. (Mt 23,1-12)

Katechismus:

Pravda jako správnost jednání a lidské řeči se nazývá pravdivost, upřímnost nebo přímost. Pravda neboli pravdivost je ctnost, která spočívá v tom, že se projevujeme pravdivě ve svých skutcích, říkáme pravdu svými slovy a varujeme se přitom dvojakosti, přetvářky a pokrytectví. (čl. 2468 KKC).

Text k prohloubení meditace:

Papež František na konci minulého roku (22.12.2014) hovořil k Římské kurii o patnácti duchovních nemocech. Tento soupis nemocí, jak sám ve své promluvě uvedl, se ovšem netýká jen pracovníků kurie, ale říká, že jsou nebezpečím pro každého křesťana, pro každou komunitu, kongregaci, farnost a církevní hnutí, a mohou se vyskytovat na rovině individuální i společenské. Jako osmou nemoc v pořadí ukázal existenciální schizofrenii. Papež František řekl: » Je to choroba těch, kdo žijí dvojitým životem; plod typického pokrytectví průměrnosti a postupující duchovní prázdnoty, kterou nemohou zaplnit doktoráty či akademické tituly. Choroba, která postihuje často ty, kteří opustí pastorační službu a zabývají se pouze úředničinou, čímž ztrácejí kontakt s realitou a s konkrétními lidmi. Vytvářejí si tak svůj paralelní svět, ve kterém dávají stranou všechno, co přísně učí druhé, a ve skrytu sami začínají žít životem značně nevázaným. Při této chorobě je nanejvýš urgentní a nezbytná konverze « (srov. Lk 15,11-32). Člověk je pokrytcem, když ve svém srdci nemyslí a nejedná podle toho, jak se jeho chování a vztahy k druhým jeví navenek. Často se staneme pokrytci, protože máme nezdravou sebelásku. Ze sebelásky

povstává pokrytectví. Ono znamená, že člověk mluví podle toho, co je pro něho výhodné, ale během toho, co mluví, trýzní ho často vztek v jeho srdci. Někdy snad přemýšlí nad svým rozzlobením, ale jenom proto, že chtěl svou zlobu považovat za správnou. V tomto případě dosahuje jeho sebeláska stupeň pýchy. Taková osoba je dokonce připravena křivě přísahat. Dokonce i když nemluví pravdu se může dovolávat Boha jako svědka, aby lidé věřili, že jeho lež je pravda.

Je třeba si uvědomit, že projevem pokrytectví je reptání, protože jím člověk vyjevuje u ostatních to, co sám u sebe skrývá. A právě reptání je nemoc, která ve výčtu nemocí uvedených papežem následuje za existencionální schizofrenií neboli pokrytectvím. Řeči, reptání a drby jsou nemocí, o které papež František mluvil už mnohokrát. »Je to vážná choroba, která začíná snadno, někdy třeba jen pár slovy, zmocní se člověka a učiní z něj „rozsévače koukolu“ (kterým je satan) a v mnoha případech „chladnokrevného vraha“ pověsti vlastních kolegů a spolubratrů. Je to nemoc zbabělců, kteří nemají odvahu mluvit zpřímá a mluví za zády. Svatý Pavel varuje: *„Dělejte všechno bez reptání a váhání. Tak z vás budou lidé bezúhonní a bezelstní“* (Flp 2,14-15). Bratři, střežme se terorismu klevet!«. Tvoje řeči tě nemůžou spasit! Výmluvy, odsouvání a ospravedlňování jsou masky pokrytectví. Je čas vyjít ven na světlo Boží.

Předsevzetí:

Jenom Ježíš může vyměnit falešné zboží světa za své dary. Budu se snažit odevzdávat mu skrze lítost to, co je falešné v mém životě, aby On mi svým odpuštěním dal pravá dobra.

Myšlenka na závěr:

„Nedostatek upřímnosti ti nedovolí nechat si od nikoho pomoci, protože skrývá zlo, které má, zabraňuje jeho odstranění a vede k pokrytectví a hříchu.“ (Mons. P. Galeone 12. 8. 2010)

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

17.30 adorace v kostele s možností svátosti smíření; 18.00 mše svatá v kostele; po mši sdílení v kryptě a malé občerstvení u „kulatého stolu“. Katecheze a další informace nalezneš:

<http://spolotcepia.signaly.cz/>